

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE
DISCIPLINSKA KOMISIJA II. STOPNJE

Opr. št. 2791/2015

ODLOČBA

Disciplinska komisija II. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije, Ljubljana, Pražakova 8, je v senatu pod predsedstvom odvetnice Tjaše Vogrin, ob sodelovanju članov senata odvetnika Boruta Mihurka kot poročevalca in Janje Kunaver z Ministrstva za pravosodje, v disciplinski zadevi zoper odvetnika [REDACTED] zaradi disciplinske kršitve po 18. točki 77b. člena Statuta Odvetniške zbornice Slovenije, o pritožbi disciplinskega obdolženca z dne 24. 1. 2017, prejeti dne 25. 1. 2017, vloženi po pooblaščenki odvetnici mag. Dini Bulog, zoper odločbo Disciplinske komisije I. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije (v nadaljevanju OZS) opr. št. 2791/2015 z dne 9. 1. 2017, na seji dne 10. 4. 2017

odločila:

I. Pritožba disciplinskega obdolženca [REDACTED] z dne 24. 1. 2017 zoper odločbo Disciplinske komisije I. stopnje opr. št. 2791/2015 z dne 9. 1. 2017 se kot neutemeljena **zavrne** in se potrdi odločba Disciplinske komisije I. stopnje.

II. Disciplinski obdolženec je dolžan plačati povprečnino v višini **300,00 EUR** za pritožbeni postopek na račun Odvetniške zbornice Slovenije št. SI 56 0510 0801 0472 888, odprt pri Abanki d. d., v roku 30 dni, pod izvršbo.

Obrazložitev:

Disciplinska komisija I. stopnje pri OZS je v izpodbijani odločbi odločila, da je disciplinski obdolženec oziroma pritožnik [REDACTED] odgovoren kršitve dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica, ker je reklamiral svojo odvetniško dejavnost v nasprotju s 23. pravilom Kodeksa odvetniške poklicne etike s tem, da se je na [REDACTED] vsaj od novembra 2015 do 4. 1. 2017 oglaševal kot [REDACTED] in da se je nadalje skliceval na »vplivne zveze z razvito mrežo svetovalcev na območju Evrope in zunaj njenih meja« ter na sodelovanje »z več kot 200 mednarodnimi partnerskimi pisarnami«. V posledici tega je Disciplinska komisija I. stopnje ugotovila, da je disciplinski obdolženec kršil svojo dolžnost pri opravljanju odvetniškega poklica po 18. točki 77.b člena Statuta OZS, mu izrekla disciplinski ukrep denarne kazni v višini 2.000,00 EUR ter naložila tudi plačilo povprečnine v višini 300,00 EUR.

Zoper izdano odločbo Disciplinske komisije I. stopnje je disciplinski obdolženec vložil pravočasno pritožbo zaradi bistvene kršitve določb postopka, zmotne uporabe materialnega prava in zmotne ugotovitve dejanskega stanja. V pritožbi je navajal, da iz zahteve za uvedbo disciplinskega postopka (posledično pa iz izreka izpodbijane odločbe Disciplinske komisije I. stopnje) ni jasno izhajalo, kršitev katere alineje oziroma odstavka 23. člena Kodeksa odvetniške poklice etike se mu je očitala, zato je bil onemogočen njen formalni preizkus in ni mogel vedeti, česa je bil obdolžen, da bi pripravil natančno obrambo. Nadalje je navajal, da dejanja, za katera je bil preganjan, niso disciplinska kršitev. Ta dejanja so bila namreč utemeljena na pravni podlagi, ki je disciplinskemu obdolžencu izrecno dovoljevala, da

javnost informira o tem, da mu je bil podeljen položaj [REDACTED] veleposlaništva». Šlo je za informacijo in ne reklamo, prepoved uporabe tega naziva pa bi pomenila poseg v svobodno gospodarsko pobudo iz 74. člena Ustave RS. Navajal je še, da je reklamiranje omejeno zato, da se prepreči nelojalna konkurenca ter neresnično in zavajajoče oglaševanje, Disciplinska komisija I. stopnje pa ni ugotavljala, v čem je bilo njegovo ravnanje neresnično in zavajajoče in v čem je ustvarjalo nelojalno konkurenco. V zvezi z očitkom sklicevanja na »vplivne zveze z razvito mrežo svetovalcev na območju Evrope in zunaj njenih meja« ter na sodelovanje »z več kot 200 mednarodnimi partnerskimi pisarnami« pa je v pritožbi zatrjeval, da če laični obiskovalec spletne strani ne ve, s kom konkretno obdolženi sodeluje, ne more iti za reklamiranje oziroma ni reklama, če trditve na spletni strani niso konkretizirane.

Pritožba ni utemeljena.

Senat Disciplinske komisije II. stopnje je ob preizkusu izpodbijane odločbe Disciplinske komisije I. stopnje opr. št. 2791/2015 z dne 9. 1. 2017 ugotovil, da je odločitev prvostopenjske komisije pravilna in zakonita ter v postopku na prvi stopnji ni bila storjena nobena kršitev določil kazenskega postopka, ki se uporabljajo v okviru disciplinskega postopka, da je odločba izdana na podlagi pravilne in popolne ugotovitve dejanskega stanja ter ob pravilni uporabi materialnega prava.

Senat disciplinske komisije II. stopnje v izhodišču povzema razloge prvostopenjske odločbe, saj so ti jasni in prepričljivi in jih pritožbene navedbe ne ovržejo. Tako tudi senat disciplinske komisije II. stopnje zaključuje, da je disciplinski obdolženec pri opravljanju odvetniškega poklica storil kršitev iz 18. točke 77b. člena Statuta OZS, ki prepoveduje reklamiranje odvetniške dejavnosti.

Pritožba očita Disciplinski komisiji I. stopnje, da naj bi zagrešila bistveno kršitev določb postopka, in sicer po 11. točki prvega odstavka 371. člena ZKP (izrek odločbe naj bi bil v nasprotju z obrazložitvijo) in bistveno kršitev določb postopka po drugem odstavku 371. člena ZKP.

Kršitev iz 11. točke prvega odstavka 371. člena ZKP je podana med drugim tedaj, če je izrek odločbe v nasprotju z razlogi odločbe ali če so razlogi o odločilnih dejstvih nejasni ali v precejšnji meri sami s seboj v nasprotju. Navedeno pomeni, da se mora nasprotje nanašati na odločilna dejstva, to pa so tista dejstva, ki so znaki kršitve ali na katerih temelji odgovornost obdolženca, torej na dejanski temelj odločbe. V konkretni zadevi je ravnanje, ki se kot kršitev očita obdolžencu, opisano tako, da se je disciplinski obdolženec oglaševal kot »zaupni odvetnik [REDACTED] in se skliceval na »vplivne zveze z razvito mrežo svetovalcev na območju Evrope in zunaj njenih meja« ter na sodelovanje »z več kot 200 mednarodnimi partnerskimi pisarnami«, kar pomeni oglaševanje v nasprotju s 23. pravilom Kodeksa odvetniške poklicne etike. Navedeno je očitano v izreku, prav tako pa to ugotavlja tudi Disciplinska komisija I. stopnje v obrazložitvi odločbe. Če je opisano ravnanje v nasprotju s pravnimi ali dejanskimi izhodišči pritožbe, pa to nikakor ne more predstavljati notranje neskladnosti same izpodbijane odločbe. Izrek odločbe Disciplinske komisije I. stopnje torej ni v nasprotju z obrazložitvijo, tako pritožnik s tem pritožbenim očitkom ne more uspeti.

Bistvena kršitev določb postopka iz drugega odstavka 371. člena ZKP pa je podana le, v kolikor je ta kršitev vplivala ali bi mogla vplivati na pravilnost in zakonitost odločbe.

Pritožnik se sklicuje na to kršitev v povezavi z drugim odstavkom 270. člena ZKP (po katerem mora takoj po prejemu obtožnice predsednik senata preizkusiti, ali je le ta sestavljena, kot to zahteva 269. člen ZKP, če pa ni, jo mora vrniti tožilcu, da jo v roku popravi) oziroma v povezavi s tem, da zahteve ni bilo moč preizkusiti, ker v tenorju ni bilo navedeno, na katera določila 23. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike se opira, in sam sploh ni mogel vedeti, česa je obdolžen. Disciplinska komisija II. stopnje s tem v zvezi ugotavlja, da v tenorju zahteve za uvedbo disciplinskega postopka in posledično v izreku odločbe Disciplinske komisije I. stopnje sicer res ni bilo natančno opredeljeno, kršitev katere alineje oziroma odstavka 23. člena Kodeksa odvetniške poklice etike se je disciplinskemu obdolžencu očitala v povezavi z 18. točko 77b. člena Statuta OZS, vendar pa je to izhajalo iz obrazložitve tako zahteve za uvedbo disciplinskega postopka kot odločbe, iz katerih je mogoče jasno razbrati, za katera določila 23. člena Kodeksa odvetniške poklice etike je šlo, saj so tam natančno opredeljena (tj. 4., 6. in 8. alineja 23. člena Kodeksa odvetniške poklice etike). Na navedena določila Kodeksa odvetniške poklice etike se je skliceval tudi disciplinski obdolženec v svojem pisnem zagovoru z dne 5. 1. 2017 (str. 2 in 3 pisnega zagovora), kot tudi v odgovoru na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka z dne 3. 3. 2016 (str. 2 odgovora), kar jasno kaže, da je z njimi polemiziral. Prav okoliščina, da je obdolženi določno polemiziral z očitki, pa kaže, da se je zavedal oziroma je vedel, česa je obdolžen. Obdolženec se tako ne more sklicevati na to, da ni vedel, česa je obdolžen. Prav zaradi obrazloženega senat Disciplinske komisije II. stopnje ugotavlja, da zatrjevana bistvena kršitev postopka, tudi če bi dejansko bila podana, ne bi v ničemer vplivala na pravilnost in zakonitost odločbe.

Pritožbena navedba disciplinskega obdolženca, da naj bi njegova dejanja imela pravno podlago, ki izključuje njihovo protipravnost, in da je šlo le za podajanje resničnih informacij in ne reklamiranje, po prepričanju Disciplinske komisije II. stopnje neutemeljena.

Disciplinska komisija II. stopnje v tem delu soglaša s stališčem Disciplinske komisije I. stopnje, da je ne glede na to, kakšno materialnopravno podlago je disciplinski obdolženec pridobil za svoje ravnanje imel v tuji državi, matična država delovanja disciplinskega obdolženca Republika Slovenija, zato ga zavezujejo predpisi le te, ti predpisi pa takšno obliko informiranja javnosti, kot se je poslužil disciplinski obdolženec, prepovedujejo. Obdolženi je namreč sporne zapise objavil na spletni strani, namenjeni slovenskim strankam, kar izhaja že iz samega imena domene in nadaljnjega besedila na spletni strani, ki je v slovenščini, prav tako pa ima obdolženi slovensko odvetniško licenco, s katero se odvetniško udejstvuje na slovenskem trgu pravnih oziroma ožje odvetniških storitev.

Ravno tako po prepričanju senata ne drži, da naj bi prepoved uporabe naziva »zaupni odvetnik [redacted]« pomenila poseg v pravico do svobodne gospodarske pobude iz 74. člena Ustave RS. S tem v zvezi se je disciplinski obdolženec skliceval tudi na kodeks CCBE, za katerega je trdil, da gre za zavezujoči dokument in ne zgolj napotilo, s katerim slovenska zakonodaja ni usklajena, in ki naj bi glede osebnega reklamiranja določal, da je v čezmejni praksi dovoljeno. Po mnenju obdolženca bi moralo biti, ker je obdolženec odvetnik, ki deluje tako v Republiki Sloveniji kot Republiki Avstriji, in mu je naziv podeljen s strani tuje države, takšno ravnanje, kot se ga je poslužil v obravnavanem primeru, dovoljeno.

Drži, da popolna prepoved reklamiranja pomeni prekomeren poseg v pravico iz prvega odstavka 74. člena Ustave (tako Ustavno sodišče RS v odločbi št. U-I-212/03 z dne 24. 11. 2005). V tem delu je bil Zakon o odvetništvu ustrezno spremenjen. V tem postopku

obravnavano ravnanje disciplinskega obdolženca pa nedvomno zapade, kot je bilo ugotovljeno v teku postopka, pod veljavno urejene prepovedane oblike reklamiranja odvetniške dejavnosti.

Obenem je senat glede pritožbenih navedb o določilih kodeksa CCBE ugotovil, da je *ratione materiae* kodeksa čezmejna praksa znotraj Evropske unije in Evropskega gospodarskega prostora. Čezmejna praksa v smislu kodeksa pa je opredeljena kot »vsi poklicni stiki z odvetniki iz drugih držav članic od tiste, ki je lastna odvetniku« in »poklicne dejavnosti odvetnika v državi članici, ki ni njegova lastna, ne glede na to, ali je odvetnik fizično prisoten v tej državi članici ali ne«. Čezmejna praksa je za disciplinskega obdolženca torej praksa v vsaki državi članici, ki ni njegova matična država članica (tč. 1.5 kodeksa CCBE). Kodeks CCBE ureja le ta razmerja. Glede na to in ob upoštevanju zgoraj zapisane argumentacije o krajevnem delovanju disciplinskega obdolženca in naslovnike „obvestila“ na spletni strani, ne zdrži niti argument disciplinskega obdolženca, da je njegovo ravnanje dovoljeno zato, ker deluje tako v Republiki Sloveniji kot Republiki Avstriji, in mu je naziv podeljen s strani tuje države. Matična država članica obdolženca je Republika Slovenija, določila kodeksa CCBE pa v matičnih državah članicah ne pridejo v poštev.

Pritožbena navedba disciplinskega obdolženca, da Disciplinska komisija I. stopnje ni ugotavljala, v čem naj bi bilo njegovo ravnanje neresnično in zavajajoče in v čem je ustvarjalo nelojalno konkurenco, je neutemeljena. Takšno ugotavljanje ni bilo potrebno, saj je bila zadostna ugotovitev, da obdolženčevo ravnanje zapade pod nedovoljene oblike reklamiranja, kar je odločba Disciplinske komisije I. stopnje utemeljeno obrazložila in čemur pritrjuje tudi Disciplinska komisija II. stopnje.

Navedba disciplinskega obdolženca, da naj reklamiranja dejavnosti ne bi predstavljalo nekonkretizirano sklicevanje na »vplivne zveze z razvito mrežo svetovalcev na območju Evrope in zunaj njenih meja« ter na sodelovanje »z več kot 200 mednarodnimi partnerskimi pisarnami«, je po mnenju Disciplinske komisije II. stopnje prav tako zmojna in nepravilna. Disciplinska komisija II. stopnje v tem delu soglaša s stališčem Disciplinske komisije I. stopnje, da ni relevantno, ali so navedbe o zvezah ali sodelovanju konkretizirane z imeni in priimki oziroma firmami, saj jih opisi kršitev ne zahtevajo, poleg tega pa z vidika povprečnega človeka tudi navedba »vplivne zveze z razvito mrežo svetovalcev na območju Evrope in zunaj njenih meja« in sodelovanje »z več kot 200 mednarodnimi partnerskimi pisarnami« predstavlja reklamiranje lastne odvetniške dejavnosti v smislu kompetentnosti na mednarodnem področju. K temu pa je dodati, da je takšno pavšalno navajanje zvez in nedoločno pojasnjene sodelovanja lahko potencialno kvečjemu še bolj zavajajoče za potrošnika na trgu odvetniških storitev. Disciplinska komisija II. stopnje je zato prepričana, da je Disciplinska komisija I. stopnje zavzela materialnopravno pravilno stališče oziroma da so navedbe disciplinskega obdolženca v tem delu nepravilne.

Iz navedenih razlogov, in ker pritožbeni senat ni zasledil drugih kršitev, na katere je dolžan paziti po uradni dolžnosti, Disciplinska komisija I. stopnje pa je ob pravilno ugotovljenem dejanskem stanju tudi pravilno uporabila materialno pravo, je Disciplinska komisija II. stopnje pritožbo zavrnila kot neutemeljeno in potrdila izpodbijano odločbo Disciplinske komisije I. stopnje.

Ker disciplinski obdolženec s pritožbo ni uspel, je v skladu s 5. točko Pravilnika o povrnitvi stroškov v disciplinskem postopku dolžan plačati povprečnino, kot to izhaja iz izreka te odločbe. Disciplinska komisija II. stopnje v zvezi z izrečeno višino povprečnine pojasnjuje, da se z njo pokrivajo stroški disciplinskega postopka in s tem tudi potni stroški članov Disciplinske komisije II. stopnje (ki so za dva člana nastali na relaciji Mb – Lj – Mb).

Ljubljana, 10. 4. 2017

Odvetnica Tjaša Vogrin
Predsednica senata Disciplinske
komisije II. stopnje

Odločbo vročiti:

- disciplinskemu obdolžencu odvetniku [REDACTED]
- disciplinskemu tožilcu pri Odvetniški zbornici Slovenije
- Odvetniški zbornici Slovenije

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

Ljubljana, 24. 7. 2017

Podpis pristojna oseba:

[Handwritten signature]

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

Št. pr:

Dne: 10-01-2017

Priloge: 2791/2015

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE
Ljubljana, Pražakova 8
DISCIPLINSKA KOMISIJA I. STOPNJE

Opr. št. 2791/2015

ODLOČBA

Disciplinska komisija I. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije, Ljubljana, Pražakova 8, je v senatu pod predsedstvom odvetnika Renata Freliha, ob sodelovanju članov senata odvetnice Albine Krulc in Igorja Kovačiča z Ministrstva za pravosodje, v disciplinski zadevi zoper odvetnika [redacted] na zahtevo disciplinskega tožilca za uvedbo disciplinskega postopka opr. št. 2791/2015 z dne 9. 2. 2016, modificirano na obravnavi dne 5. 1. 2017, zaradi disciplinske kršitve po 18. točki 77.b člena Statuta OZS, po opravljeni disciplinski obravnavi, v nenavzočnosti disciplinskega obdolženca, v navzočnosti zagovornice disciplinskega obdolženca odvetnice mag. Dine Bulog, v navzočnosti namestnice disciplinskega tožilca odvetnice Tjaše Ažnik, strokovne sodelavke OZS Ane Lozar in zapisnikarice Diane Benedičič Žibrat, dne 5. 1. 2017

o d l o č i l a :

Disciplinski obdolženec,

[redacted] vpisan v imenik odvetnikov
Odvetniške zbornice Slovenije dne 1. 10. 1991 pod št. 420/91, z odvetniško pisarno v
[redacted] že kaznovan v disciplinskem postopku,

je odgovoren

kršitve dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica, ker

je reklamiral svojo odvetniško dejavnost v nasprotju s 23. pravilom Kodeksa odvetniške poklicne etike s tem, da

se je na svoji spletni strani [redacted] vsaj od
novembra 2015 do 4. 1. 2017 oglaševal kot »zaupni odvetnik [redacted]
[redacted] in da se je nadalje skliceval na »vplivne zveze z razvito mrežo
svetovalecev na območju Evrope in zunaj njenih meja« ter na sodelovanje »z več kot 200
mednarodnimi partnerskimi pisarnami«,

s čimer je kršil svojo dolžnost pri opravljanju odvetniškega poklica po 18. točki 77.b
člena Statuta OZS

in se mu po 79. členu statuta izreče disciplinski ukrep

DENARNA KAZEN v višini 2.000,00 EUR.

Disciplinski obdolženec je dolžan plačati **denarno kazen v višini 2.000,00 EUR** in na podlagi 6. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov in določitvi povprečnine v disciplinskem postopku **povprečnino v višini 300,00 EUR**, ki ju je dolžan plačati na račun Odvetniške zbornice Slovenije SI56 0510 0801 0472 888, odprt pri ABANKI d. d., v roku 30 dni po pravnomočnosti odločbe, pod izvršbo. V primeru zamude plačila se obračunajo zakonske zamudne obresti.

Obrazložitev:

Disciplinski tožilec je dne 9. 2. 2016 vložil zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka zoper disciplinskega obdolženca opr. št. 2791/2015 na podlagi prijave [redacted] (v nadaljevanju prijavitelj) z dne 23. 11. 2015, iz katere je [redacted] izhajalo, da se disciplinski obdolženec na svoji spletni strani [redacted] med drugim predstavlja kot [redacted] in sklicuje na »vplivne zveze in poznanstva«. Svoji prijavi je prijavitelj priložil iztiskano sporno spletno objavo disciplinskega obdolženca. Po vpogledu na zadevno spletno stran in spletno stran [redacted] je disciplinski tožilec ugotovil, da se disciplinski obdolženec dejansko oglašuje na način, ki je za odvetnika prepovedan. Pri tem je bil disciplinski tožilec mnenja, da je disciplinski obdolženec s sklicevanjem na svoj položaj »zaupnega odvetnika [redacted] kršil 4. alinejo drugega odstavka 23. pravila Kodeksa odvetniške poklicne etike. Disciplinski tožilec je ob tem dodal, da ni sporne, da je disciplinski obdolženec, zlasti tudi zaradi svojega znanja nemškega jezika, uvrščen na listo odvetnikov, ki jih vodi avstrijsko veleposlaništvo. Sporen pa je način, na katerega disciplinski obdolženec izkorišča to dejstvo v reklamne namene, zlasti z navedbo, ki je nedvomno tudi zavajajoča, in sicer, da gre za »zaupnega odvetnika«, kar daje vtis, da ima disciplinski obdolženec nek poseben status med odvetniki na listi avstrijskega veleposlaništva, kar je nedvomno namen, ki ga želi disciplinski obdolženec s takim zapisom na svojih spletnih straneh tudi vzbuditi pri strankah. S sklicevanjem na vplivne zveze in poznanstva ter navajanjem sodelovanja z »razvito mrežo svetovalcev« pa je disciplinski obdolženec kršil 6. in 8. alinejo drugega odstavka 23. pravila Kodeksa odvetniške poklicne etike. Disciplinski tožilec je v zahtevi za uvedbo disciplinskega postopka še pripomnil, da je bil disciplinski obdolženec zaradi istovrstnih spornih načinov reklamiranja svoje odvetniške dejavnosti, celo glede nekaterih povsem enakih navedb – tedaj sicer v brošuri oz. zgibanki, ki jo je razpošiljal – že disciplinsko obravnavan in mu je bila v postopku, ki se je vodil pod opr. št. 1384/2011, že izrečen disciplinski ukrep denarne kazni, ki pa očitno disciplinskega obdolženca ni odvrnila od spornih ravnanj, za kar je predlagal, da Disciplinska komisija I. stopnje upošteva v tem postopku.

V odgovoru na prijavo z dne 14. 12. 2015 disciplinski obdolženec ni navedel za očitke iz prijave relevantnih pojasnil, saj je navedel le, da je prijavitelj zoper njega v obdobju zadnjih štirih let poleg obravnavane vložil še tri prijave, ki so bile zavržene kot neutemeljene, in da prijavitelj zlorablja institut prijave. Poleg tega so bile prijave poslane tudi številnim drugim organom in poslovnim partnerjem strank obdolženca, s čimer prihaja do dodatnega blatenja imena disciplinskega obdolženca. Glede na zgoraj navedeno je bil disciplinski obdolženec mnenja, da je prijava prijavitelja v konkretnem primeru neupravičena. Na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka z dne 3. 3. 2016 je disciplinski obdolženec odgovoril po svoji zagovornici. Navedel je, da mu ni bila vročena prijava prijavitelja, disciplinski tožilec pa tudi ni zahteval uvedbe disciplinskega postopka v roku 30 dni od prejema obvestila o kršitvi. Nadalje je navedel, da je dne 21. 9. 2015 na Evropsko sodišče za človekove pravice vložil pritožbo, ki se vsebinsko nanaša na disciplinski postopek opr. št. 1348/2011, ki ga navaja tudi disciplinski tožilec v zahtevi za uvedbo postopka in v kateri so bile sporne t. i. reklamne brošure, ki jih je obdolženec v avgustu 2011 v okviru obvestila o spremembi naslova odvetniške pisarne v Celovcu pošiljal naslovnikom, kjer se je ravno tako skliceval na svoj položaj »zaupnega odvetnika [redacted] na vplivne zveze z »razvito mrežo svetovalcev na območju Evrope in zunaj njenih meja« ter na sodelovanje »z več kot 200 mednarodnimi partnerskimi pisarnami«. Sedaj v tem postopku se mu očita enako, le da se očitki nanašajo na njegovo spletno stran. Vsled tega je predlagal Disciplinski komisiji I. stopnje, da postopek v predmetni zadevi do odločitve ESČP prekine.

Pravilno vabljeni disciplinski obdolženec se disciplinske obravnave dne 5. 1. 2017 ni udeležil, vendar je po svoji zagovornici odvetnici mag. Dini Bulog, ki se je udeležila obravnave tega dne in izkazala pooblastilo za zastopanje disc. obdolženca, posredoval svoj pisni zagovor s prilogami. Vsled navedenega so bili skladno z 89. členom Statuta OZS izpolnjeni pogoji za opravo disc. obravnave v nenavzočnosti disc. obdolženca.

V svojem zagovoru je disc. obdolženec navedel, da ne drži, da bi se na spletnih straneh [redacted] oglaševal kot »zaupni odvetnik [redacted] kot dokazilo je priložil izpis iz obeh spletnih strani z dne 3. 1. 2017. Zopet je opozoril, da mu ni bila vročena prijava z dne 23. 11. 2015, niti priloge, ki bi dokazovale tak očitek, zato je predlagal, da se zahteva za uvedbo disciplinskega postopka v tem delu umakne. V zvezi z očitkom, da se je na spletnih straneh [redacted] oglaševal kot »zaupni odvetnik [redacted] veleposlaništva«, je bil disc. obdolženec mnenja, da ne gre za kršitev 18. točke 77.b člena Statuta OZS v zvezi s 4. alinejo drugega odstavka 23. pravila Kodeksa odvetniške poklicne etike. Naziv je bil obdolžencu podeljen s strani [redacted] veleposlaništva, ki je obdolžencu izrecno dovolilo, da naziv »zaupni odvetnik« uporablja v komunikaciji s tretjimi osebami. Izraz »zaupni odvetnik« pomeni, da obdolženi za [redacted] veleposlaništvo deluje kot neke vrsta podaljšana roka veleposlanika, pri čemer gre v razmerju do veleposlaništva za nudenje pro bono pomoči, zastopanje tujega državljanca pa je vsakokratna individualna odločitev posameznika. Podelitev statusa disc. obdolženec dokazuje s potrdilom z dne 8. 11. 2011. Protipravnost kršitve izključuje pisni sporazum iz leta 2009, sklenjen med disc. obdolžencem in takratnim [redacted] veleposlanikom v

Republiki Sloveniji, [REDAKTIRANO] Uporaba naziva »zaupni odvetnik« je po mnenju obdolženca del obdolženčeve svobode izražanja iz 39. člena Ustave RS, oziroma natančneje del njegove svobode komercialnega izražanja. Za obdolženca je status »zaupnega odvetnika« poklicna prednost. Prepoved uporabe tega naziva je poseg v obdolženčevo svobodno gospodarsko pobudo iz 74. člena Ustave RS. Obdolženec ima kot dvojezični odvetnik ekonomski in pravni interes, da uporablja naziv, ki mu je bil podeljen, hkrati pa imajo interes tudi posamezniki in pravne osebe z nemškega govornega področja, ki se znajdejo na območju Slovenije in potrebujejo pravni nasvet. Po mnenju obdolženca gre zgolj za informacijo in ne reklamo. V zvezi z ostalimi očitki, tj. sklicevanjem na razvito mrežo svetovalcev na območju Evrope in zunaj njenih meja ter na sodelovanje z več kot 200 mednarodnimi partnerskimi pisarnami, pa je obdolženec navedel, da v očitnem zapisu ni navedena niti ena (fizična ali pravna) oseba z imenom in priimkom, ki bi konkretizirala, na koga točno se obdolženi sklicuje, zato ne more iti za reklamo.

V dokazne namene je senat Disciplinske komisije I. stopnje (v nadaljevanju senat) vpogledal in prebral naslednje listine iz spisa: elektronsko prijavo prijavitelja z dne 24. 11. 2015, prijavo, posredovano po pošti z dne 23. 11. 2015 s priložo (A1), dopis OZS odvetniku v pojasnilo z dne 1. 12. 2015, pojasnilo odvetnika z dne 14. 12. 2015, odstop disciplinskega spisa disciplinskemu tožilcu z dne 29. 12. 2015, dopolnitev pritožbe prijavitelja z dne 31. 1. 2016, zahteva za uvedbo disciplinskega postopka disciplinskega tožilca z dne 9. 2. 2016, zahteva za uvedbo disciplinskega postopka odvetniku v pojasnilo z dne 17. 2. 2016, odstop disciplinskega spisa Disciplinski komisiji I. stopnje z dne 17. 2. 2016, obvestilo prijavitelju z dne 17. 2. 2016, odgovor na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka z dne 3. 3. 2016 s prilogami (B1-B16), vročitev odgovora disciplinskemu tožilcu z dne 7. 3. 2016, odgovor disciplinskega tožilca z dne 25. 5. 2016, zagovor disc. obd. z dne 5. 1. 2017 s prilogami: pooblastilo, izpis iz spletne strani z dne 3. 1. 2017, dogovor o imenovanju odvetnika zaupnika z dne 3. 8. 2009 v nemškem jeziku in overjen slovenski prevod ter dopis avstrijskega veleposlanika na OZS z dne 8. 11. 2011, priloge A (fotografijo na A1) ter priloge B (pritožbeni obrazec, spremni dopis odvetnice mag. Dine Bulog z dne 21. 9. 2015, pooblastilo 2x z dne 20. 1. 2016).

Namestnica disciplinskega tožilca je po prebranem zagovoru disciplinskega obdolženca umaknila zahtevo v delu, ki se je nanašal na očitek, da se je disciplinski obdolženec oglaševal kot »zaupni odvetnik [REDAKTIRANO]«. Po vpogledu na zadevne spletne strani dne 4. 1. 2017 je namreč ugotovila, da iz njih izhaja, da se je disc. obdolženec oglaševal kot »zaupni odvetnik [REDAKTIRANO]« ne pa tudi kot »zaupni odvetnik [REDAKTIRANO]«, zato je zahtevo v tem delu umaknila.

Na disciplinski obravnavi 5. 1. 2017 je bila zahteva za uvedbo disciplinskega postopka tudi spremenjena tako, da je določila časovno zamejeno opredelitev očitane kršitve v obdobju od novembra 2015 do 4. 1. 2017.

Senat je po skrbni presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ugotovil, da je disciplinski obdolženec odgovoren za očitano mu kršitev, saj je izpolnil vse znake disciplinske kršitve po 18. točki 77.b člena Statuta OZS v povezavi z 4., 6. in 8. alinejo drugega odstavka 23. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike. Navedeno kršitev stori odvetnik, ki reklamira svojo dejavnost v nasprotju s 23. členom Kodeksa tako, da se sklicuje na svojo prejšnjo dejavnost, funkcije ali položaj (4. alineja drugega odstavka 23. člena Kodeksa), vplivne zveze in poznanstva (6. alineja drugega odstavka 23. člena Kodeksa) in na sodelovanje s pomembnimi tujimi odvetniki in odvetniškimi družbami (8. alineja drugega odstavka 23. člena Kodeksa).

Senat je najprej ugotovil, da je bila disc. obdolžencu prijava z dne 23. 11. 2015 nedvomno vročena, saj je nanjo s pojasnilom z dne 14. 12. 2015, ki vsebuje tudi isto opravilno številko kot predmetna disciplinska zadeva (tj. 2791/2015), odgovoril.

Senat je nadalje ugotovil, da je rok iz 64. člena Zakona o odvetništvu instrukcijski in tako njegova prekoračitev ne pomeni, da disciplinski organ po prekoračitvi tega roka ne more izdati zahteve za uvedbo disciplinskega postopka.

Vložena pritožna na ESČP v zadevi opr. št. 1348/2011 nima vpliva na tek predmetnega disciplinskega postopka, zato senat ni upošteval predloga disciplinskega obdolženca po prekinitvi tega postopka.

Pri odločitvi senat ni sledil pisnemu zagovoru disciplinskega obdolženca, da njegovo ravnanje predstavlja dovoljeno informiranje javnosti odvetnika. Prvi odstavek 21.a člena Zakona o odvetništvu (v nadaljevanju ZOdv) določa dovoljene oblike informiranja javnosti o opravljanju odvetniške dejavnosti, ki so zlasti: objavljanje podatkov o področju odvetnikove dejavnosti ali priznani specializaciji ter o naslovu in delovnem času odvetniške pisarne, obveščanje javnosti o začetku in kraju poslovanja ali preselitvi odvetniške pisarne ter obveščanje javnosti o skupnem poklicnem delovanju družbenikov. Navedeno določilo je potrebno razlagati v povezavi z drugimi določbami ZOdv in v duhu določil Kodeksa odvetniške poklicne etike (v nadaljevanju Kodeks).

Pri vsej zadevi ni sporno, da gre pri statusu »zaupni odvetnik [redacted] veleposlaništva« za dejansko podeljeni položaj. Iz zagovora disciplinskega obdolženca izhaja, da podeljeni položaj »zaupnega odvetnika [redacted] šteje za stvarno, resnično informacijo, ki se nanaša na njegov poklic iz prvega odstavka 23. člena Kodeksa. Navajanje le te kot take na spletu po mnenju disciplinskega obdolženca ne more predstavljati kršitve v povezavi s prepovedjo reklamiranja odvetniške dejavnosti. Senat je s tem v zvezi ugotovil, da kljub temu, da je položaj »zaupnega odvetnika« disc. obdolžencu s strani [redacted] veleposlaništva nedvomno bil podeljen in je torej informacija o tem resnična, kršitev prepovedi reklamiranja odvetnikove dejavnosti v tej zadevi predstavlja dejstvo, da je disc. obdolženec navedeno informacijo z namenom reklamiranja (za pospešitev prodaje svojih storitev) prek spletnih strani sporočal javnosti v Republiki Sloveniji, takšna oblika informiranja javnosti pa je prepovedana že po Zakonu o odvetništvu (4. alineja drugega odstavka 21.a člena). Pri tem gre namreč za eno od opredeljenih oblik reklamiranja odvetnikove dejavnosti, ki v Republiki Sloveniji ni

dovoljeno (niti ni dovoljeno razkrivati, kdo so odvetnikove stranke). Matična država delovanja disciplinskega obdolženca je Republika Slovenija, zato ga zavezujejo predpisi le te. Dejansko podeljeni položaj s strani druge države članice EU disc. obdolžencu ne daje pravice, da glede le tega seznanja javnost in tako reklamira svojo dejavnost v nasprotju s predpisi matične države delovanja. Da je namen takšnega seznanjanja javnosti reklamiranje dejavnosti, nedvomno izhaja iz obdolženčevih navedb, da je takšen položaj obdolženčeva poklicna prednost, glede katere ima tudi ekonomski interes. Takšna oblika obdolženčevega pojavljanja je tudi v nasprotju z 22. členom Kodeksa, ki določa, da odvetniki tekmujejo med seboj le s kakovostjo svojega dela. Iz vsega navedenega je senat zaključil, da je disciplinski obdolženec nedvomno izpolnil znake disciplinske kršitve po 18. točki 77.b člena Statuta OZS v povezavi s 4. alinejo drugega odstavka 23. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike.

Senat tudi ni sledil zagovoru obdolženca v zvezi z očitki glede spletnega sklicevanja na »vplivne zveze z razvito mrežo svetovalcev na območju Evrope in zunaj njenih meja« ter na sodelovanje »z več kot 200 mednarodnimi partnerskimi pisarnami«. Disciplinski obdolženec je bil mnenja, da v teh navedbah ni konkretizirano, na koga se nanašajo, zato ne more iti za reklamo. S tem v zvezi je senat ugotovil, da Kodeks v 6. alineji drugega odstavka 23. člena govori o sklicevanju na »vplivne zveze in poznanstva«, pri čemer poimenska navedba teh zvez in poznanstev ni zahtevana kot znak kršitve po tej alineji, 8. alineja drugega odstavka 23. člena pa govori o »sklicevanju na sodelovanje s pomembnimi tujimi odvetniki in odvetniškimi družbami«, pri čemer tudi ne zahteva poimenskega sklicevanja. Zato ni relevantno, ali so navedbe o sodelovanju konkretizirane z imeni in priimki oziroma firmami pravnih oseb, kot to pojmuje disciplinski obdolženec. Bistveno je, da je namen takšne (četudi nekonkretizirane) objavljene navedbe promocija storitev disc. obdolženca z namenom pospešitve prodaje njegovih storitev, kar pa predstavlja reklamiranje dejavnosti, ki po predpisih, ki urejajo odvetništvo v Republiki Sloveniji, ni dovoljeno.

Pri izreku disciplinskega ukrepa je senat Disciplinske komisije I. stopnje disciplinskemu obdolžencu izrekel disciplinski ukrep denarne kazni. Pri tem in pri odmeri višine denarne kazni je senat upošteval vse okoliščine primera, predvsem dosedanje predkaznovanost disciplinskega obdolženca, težo kršitve in dejstvo, da je bil disc. obdolženec že spoznan za odgovornega istovrstne kršitve, vendar ga to ni odvrnilo od nadaljnjega posluževanja spornega ravnanja. Olajševalnih okoliščin senat ni našel. Zagovornica disciplinskega obdolženca je na disciplinski obravnavi sicer predlagala, naj se kot olajševalna okoliščina upošteva dejstvo, da disciplinski obdolženec deluje v dobrobit celotnega odvetništva s tem, ko je dosegel uspeh pred upravnim sodiščem v zvezi z davčno nevtravno obravnavo odvetnikov pri preoblikovanju iz samostojnega odvetnika v odvetniško družbo, vendar je bil senat mnenja, da med tem in očitano kršitvijo ni neposredne povezave, ki bi upravičevala upoštevanje le tega kot olajševalno okoliščino.

Disciplinski obdolženec je bil spoznan za odgovornega storitve očitane mu disciplinske kršitve, zato je skladno s 6. točko Pravilnika o povrnitvi stroškov v disciplinskem postopku dolžan plačati tudi povprečnino, kot izhaja iz izreka te odločbe. Disciplinska komisija I. stopnje v zvezi z izrečeno višino povprečnine pojasnjuje, da se z njo pokrivajo

stroški disciplinskega postopka, med drugim tudi potni stroški članov Disciplinske komisije I. stopnje (ki so za enega člana senata nastali na relaciji Sevnica – Lj – Sevnica, za drugega pa na relaciji Kranj – Lj – Kranj).

Ljubljana, 9. 1. 2017

Odvetnik Renato Frelih
Predsednik senata
Disciplinske komisije I. stopnje

Pravni pouk: Zoper to odločbo je dovoljena pritožba v roku 15 dni od dneva vročitve overjenega prepisa odločbe. Pritožbo je potrebno vložiti pisno v dveh izvodih pri Odvetniški zbornici Slovenije, o njej pa bo odločala Disciplinska komisija II. stopnje OZS.

Odločbo vročiti:

- disciplinskemu obdolžencu odvetniku [REDACTED]
- disciplinskemu tožilcu pri OZS
- Odvetniški zbornici Slovenije